

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 22. decembra 2011 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **R. K. a spol.** pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o návrhu obžalovaného M. Ž. na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného M. Ž. vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 6Nto 12/2011, sa tomuto súdu **n e o d n í m a**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Piešťany vedie pod sp. zn. 2T 111/2011, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany z 21. júna 2011, sp. zn. Pv 773/10, trestné konanie proti obžalovanému R. K. a spol. pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné.

Písomným podaním z 21. novembra 2011 vzniesol obžalovaný M. Ž. v bode I. námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Piešťany ako i všetkým sudcom Krajského súdu v Trnave (podľa § 31 ods. 1 Tr. por.) a v bode II. návrh na odňatie a prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 2T 111/2011 (podľa § 23 ods. 1 Tr. por.).

K bodu I. pritom uviedol, že hlavným dôvodom podania námietky zaujatosti je tá skutočnosť, že sudcovia Okresného súdu Piešťany sídlia v jednej budove s Okresnou prokuratúrou Piešťany, čo považuje za neprípustné pre trestné konanie, nakoľko sudcovia okresného súdu sú v priamom a priateľskom kontakte s prokurátormi okresnej prokuratúry.

Tým je potom podľa jeho názoru jednoznačne ovplyvnená nestrannosť a nezávislosť predmetných sudcov, pretože je zrejmé, že boli porušené ustanovenia § 30 zákona č. 358/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich vymedzujúce základné povinnosti sudcov, kde v záujme záruky nestrannosti a nezávislosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä odmietnuť akýkoľvek zásah, nátlak, vplyv alebo žiadosť, ktorých cieľom by mohlo byť ohrozenie nezávislosti súdnictva.

A ako obžalovaný poukázal ďalej, samosudkyňa JUDr. B. J. je voči nemu zaujatá z toho dôvodu, že dňa 17. októbra 2011 na prejednávaní jeho žiadosti o prepustenie z väzby mu nevyhovela a následne mu povýšeneckým spôsobom povedala, že „pán Ž. prepustenie z väzby si nemusíte podávať, lebo väzba Vám očividne prospieva“, pričom záverom dodala, že „trestný rozkaz sa Vám nepáčil, tak sa teším na hlavné pojednávanie. Tým došlo podľa neho zo strany vyššie menovanej samosudkyne k porušeniu zásady primeranosti a zdržanlivosti, a tiež bola ohrozená i nezávislosť a nestrannosť súdu.

Pokiaľ ide potom o sudcov Krajského súdu v Trnave, tak títo majú byť zaujatí preto, lebo sa neustále stotožňujú s rozhodnutiami a názormi Okresného súdu Piešťany. Vzhľadom k tomu majú byť teda aj oni vylúčení z ďalšieho konania v jeho trestnej veci.

A napokon čo sa týka bodu II. tak v tejto súvislosti obžalovaný podotkol, že návrh v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie a prikázanie veci podáva z tých dôvodov, ktoré uviedol v námietke zaujatosti. Žiada pritom, aby bola predmetná trestná vec delegovaná na Okresný súd Bratislava II a Krajský súd v Bratislave.

Dňa 01. decembra 2011 po písomnom vyjadrení všetkých sudcov Okresného súdu Piešťany bol predmetný spisový materiál predložený Krajskému súdu v Trnave na rozhodnutie. Ten danú vec zaevidoval pod sp. zn. 6 Nto 12/2011 a rovnako tak požiadal všetkých sudcov o vyjadrenie k námietke zaujatosti vznesenej obžalovaným M. Ž..

Cestou uvedeného krajského súdu bola následne dňa 19. decembra 2011 daná trestná vec s kompletným spisovým materiálom (súčasťou sú i písomné vyjadrenia sudcov oboch súdov) predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z **dôležitých dôvodov** môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade predloženého návrhu a po preskúmaní príslušného spisového materiálu dospel k takému záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na odňatie veci, sp. zn. 6 Nto 12/2011, Krajskému súdu v Trnave a jej prikázanie inému nadriadenému súdu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por.

Uvedený krajský súd je teda oprávnený rozhodnúť o návrhu obžalovaného M. Ž. na odňatie veci, sp. zn. 2T 111/2011, vedenej na Okresnom súde Piešťany tomuto súdu a jej prikázanie inému súdu. V tejto súvislosti možno pritom podotknúť zároveň i tú skutočnosť, že pokiaľ ide o obsah písomného podania obžalovaného z 21. novembra 2011, tak tam uvedený návrh v bode II. na odňatie a prikázanie veci Okresnému súdu Piešťany je v podstate duplicitný, pretože už samotná generálna námietka zaujatosti voči všetkým sudcom tohto súdu uvedená v bode I. sa považuje za návrh v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide potom o samotný inštitút odňatia a prikázania veci, tak tento znamená prelomenie ústavnej zásady, že **nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi** (čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a je len výnimočným opatrením. Možno ho uplatniť len vtedy, ak pre tento postup existujú dôležité dôvody.

„Dôležitými dôvodmi“ v zmysle ust. § 23 ods. 1 Tr. por., ktoré zákon bližšie nedefinuje, sú pritom predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, výchovné pôsobenie trestného konania na páchatel'a i na ostatných občanov a čo najrýchlejšie prejednanie veci. Medzi dôvody svedčiacie pre odňatie veci príslušnému súdu patrí tiež požiadavka zabezpečenia objektivity súdneho konania a spravodlivého rozhodnutia v prípadoch, kedy sú vylúčení všetci sudcovia príslušného súdu.

Pri úvahách, či sú v konkrétnom prípade dané dôležité dôvody na odňatie a prikázanie veci, treba pritom hodnotiť všetky okolnosti odôvodňujúce takýto postup vo vzájomnej

súvislosti a pri posudzovaní ich opodstatnenosti a závažnosti treba prihliadať aj na význam už vyššie spomenutých zákonných ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

V danom prípade však obžalovaný M. Ž. žiadne takéto dôležité dôvody vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 31 ods. 2 Tr. por. sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených.

Podľa § 31 ods. 3 Tr. por. z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa, a naopak. Z rozhodovania o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že zákon taxatívne vymenúva dôvody vzniku pochybnosti o nezaujatosti tohto – ktorého orgánu a pre ktoré v prípade ich preukázania je taký orgán vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania.

V tomto smere považuje pritom najvyšší súd za nevyhnutné poukázať i na tú skutočnosť, že **námietky zaujatosti možno vznášať len proti tým sudcom, ktorí**

sa na prejednávani a rozhodovaní veci skutočne podieľajú a nie proti neurčitým osobám, napr. všetkým sudcom určitého súdu, ako to v danom prípade urobil aj obžalovaný M. Ž.. Aj napriek uvedenému možno však konštatovať, že vyššie menovaný neuviedol vo svojom návrhu ani voči jednému sudcovi Krajského súdu v Trnave **žiadne také konkrétne skutočnosti**, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci. Navyše i z písomných vyjadrení sudcov uvedeného krajského súdu vyplýva, že tí obžalovaného nepoznajú a vo veci sa necítia byť zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky teda dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na tzv. delegovanie veci inému krajskému súdu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por., nakoľko nie je daný žiadny dôležitý dôvod predpokladaný týmto zákonným ustanovením, v dôsledku ktorého by mohlo byť ohrozené nestranné a zákonné prejednanie uvedenej trestnej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. decembra 2011

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová